

PŘÍBĚHY

krumlovské točny

Jan Matěj Krnínský

Hanka Hosnedlová

Helena Braunová

Petr Hanus

Tato kniha je věnována památce
Petra Hanuse

Petr Hanus

Příběhy krumlovské točny

Jan Matěj Krnínský

Helena Braunová

Hanka Hosnedlová

Petr Hanus in memoriam

*Knihu vydalo v roce 2013 jako elektronickou publikaci
Nakladatelství Růže, s.r.o.*

*Publishing, Text © 2009 Nakladatelství Růže, s.r.o.
Fotografie © 2009 Nakladatelství Růže, Helena Braunová, Archiv Jihočeského divadla,
Bohuslava Maříková
ISBN: 978-80-86975-30-6*

Kniha vyšla za podpory:

Jihočeský kraj

**JADERNÁ ELEKTRÁRNA
TEMELÍN**

**MINISTERSTVO
KULTURY**

Tato kniha vychází ve spolupráci s Jihočeským divadlem České Budějovice

Příběh první

Zatoulaná knížka

„My to asi stejně neovlivníme, jestli tu točna jednou bude, nebo nebude. Jenom prostě nechci, aby po ní do budoucna zbyly jen novinový výstřižky a věčný polemiky, nakolik byla dobrá nebo špatná. Zkrátka nechci, aby ty tahanice překřičely divadlo,“ zamyslel se Petr Hanus a pomalu, labužnický se napil z hluboké sklenice červeného vína. To víno chutnalo dvojnásobně dobře. Byl totiž jeden z těch lenivých horkých dní, kdy se sálající budějovické náměstí z nějakého důvodu oprostí od aut a kdy je tak příjemné sedět ve stínu zahradní restaurace pod podloubím a sledovat, jak se – jindy uspěchané - město snaží působit zase na chvíli svátečně a starosvětsky.

„Příběh – to je to pravý. Příběh se jednou stal a hotovo. Ta knížka musí být plná příběhů,“ zasníl se znovu Petr. „Už jsem mluvil s kolegy, i těmi staršími, mám to nahraný na kaze-

tách. Jedna redaktorka to dostala ke zpracování, to bude základ. Pak je třeba dodělat historii. V divadle už jsem to zařídil. Jsem rád, že jsme se dohodli. Takové knížky prostě musejí vycházet v Růži,“ zalichotil našemu mladému nakladatelství se starým dobrým jménem, a pak už jsme se jen dlouze bavili o divadle, o lidech, o knihách – a také jsme rozvíjeli možnosti započaté spolupráce při literárních večerech, kde Petr předčítal ukázky z autorských textů. Připadal mi tehdy, na začátku léta roku 2005 plný nápadů, optimismu a plánů.

O to těžší bylo přijmout ke konci toho samého léta zprávu, že Petr odešel dobrovolně z tohoto světa. Krátce poté jsem kdesi zaslechl, jak je třeba vydat o Petrovi knihu... Bylo mi jasné, že i kniha, na které jsme se dohodli, musí stůj co stůj vyjít. Také ona redaktorka, která se měla stát její autorkou, aktivně kývala a ještě rok poté neměla na papíře ani čárku. Když se

k rukopisu nedostala ani za další rok - a navíc z nějakého důvodu ani nechtěla poskytnout nakladatelství nahrávky Petra Hanuse a historické podklady z jihočeského divadla, začalo mi být jasné, že kniha je patrně ztracena. Ještě několikrát jsem poté onu redaktorku kontaktoval. Mám pocit, že později už ani nefungovalo její telefonní číslo. ..

Byl to paradox - Petr chtěl, aby byla jeho kniha o příbězích. Kdyby však tušil, jaký příběh sama zažije, ještě než vyjde...

Celé ty tři roky jsem cítil nevydání knihy o točně jako velký dluh. V roce 2008 jsme tedy definitivně začali nanovo. Nové poznámky, nové rozhovory...Vzpomínal jsem při tom, jak jsem se těšil, že budeme sedět s inspiračním Petrem Hanusem nad rodícími se stránkami, a jaké obrovské množství nápadů nám při tom přijde na mysl... Bohužel už se tak nestane - a tak nezbývá než věřit, že by se

Petrovi kniha líbila taková, jakou jí nyní čtenářům předkládáme. Díky za těch pár schůzek tenkrát, kdy Petr navrhoval zbeletrizovat některé momenty v životě točny, použít citace a výpovědi herců, osvětlovačů a dokonce i třeba osob stojících zcela mimo divadelní svět. Dodržujeme i jeho podmínku, že kniha nebude obsahovat vyjádření žádných oficiálních míst či názorově vyhraněných aktivistů veřejně zapojených do bojů o existenci či neexistenci točny.

A protože nevyšla ani ta autobiografická kniha, kterou plánoval někdo vydat po Petrově smrti, dovolte, dříve než vstoupíme do kouzelného světa otáčivého hlediště, aby první stránky této knihy patřily medailonu Petra Hanuse.

Jan Matěj Krnínský

Příběh druhý

Život a dílo Petra Hanuse

Nesmírná odpovědnost k odevzdávanému hereckému výkonu a k diva-

dlu vůbec, ale také úcta a nepsané, samozřejmě závazky vůči divákovi v hledišti, to jsou hlavní charakteristiky, s nimiž bylo spojováno jméno herce Petra Hanuse, který odešel z jeviště života dříve, než se naplnily jeho dny.

Ačkoliv Petr byl původem Pražák, jeho osudovým místem se staly jižní Čechy a zejména České Budějovice, kde zakotvil po studiu a kde prožil větší část svého života. Pocházel z rodiny slavného divadelního (pražské Divadlo Na Vinohradech) a filmového herce Františka Hanuse (připomeňme si v této souvislosti alespoň Krškův film Řeka čaruje), takže k divadlu a herectví měl vztah vlastně již od dětských let. Bylo jen logickým pokračováním, že se dal na stejnou dráhu jako jeho otec.

Do Jihočeského divadla přišel v roce 1974 a zde působil, s výjimkou krátkého brněnského intermezza v Mahenově činohře v polovině 80.let, až

do svého dobrovolného odchodu ze života v srpnu 2005. Šíře jeho hereckého talentu mu zajistila opravdu pestrou paletu rolí od komediálních, v nichž ho diváci milovali nejvíce, až po tragické, v nichž byl neméně přesvědčivý.

Už v prvních letech svého českobudějovického působení překvapil jako Gorinův Thyl Ullenspiegel, Shakespearův Romeo, ve složitě úloze Jana Jakuba Ryby v Noci pastýřů, coby vysloužilý voják Bláha ve Stroupežnického Našich furiantech, ale třeba i v oblíbené Charleyově tetě, Pekle v hotelu Westminster nebo v legendární parodii Limonádový Joe, kde ztvárnil proradného Horáce alias Hogo-Fogo. Úspěšně vystupoval i v operně-muzikálových představeních, kupříkladu jako Penízek v Hraběnce Marici, Perčík v Šumaři na střeše, Randall v Divotvorném hrnci nebo coby Lesů pán a Polednice v Suchého a Havlíkově pojetí Kytice.

Za zmínku rozhodně stojí i jeho král Agamemnón v Ifigenii v Aulidě, Luciano Zavani ve hře Když Isadora tančila, Plukovník Veršinin ve Třech sestřích, Žvanikin v Ženitbě, Satanáš v Portugálii, Fortunato v Poprasku na laguně nebo Smith v Plešaté zpěvačce. Jeho poslední velkou a nezapomenutelnou rolí byl charismatický Robert ve hře Maja.

Petr Hanus odehrál skutečně dlouhou řadu různých rolí a v tomto pouze zestručněném výčtu nelze vynechat ani ty, které jsou spojeny s otáčivým hledištěm. Jmenujme alespoň pár těch nejvýraznějších, jako třeba vodník Michal v Lucerně (1986), Oberon ze Snu noci svatojánské (1994), o rok později hlavní postava Zvířetez z Hrubínovy hry Kráska a Zvíře, nezapomenutelný rytíř Jan Falstaff v Menzelových Veselých paničkách windsorských (1999) nebo Ludvík XIII. ve Třech mušketýrech, které na točně zaznamenala také televize, či naposledy

jako mlynář v Lucerně, tentokrát s režii Petra Kracika.

Méně známé však bylo jeho působení koncem let devadesátých v přírodním amfiteátru s otáčivým hledištěm v Týně nad Vltavou, kde se angažoval společně s dalšími kolegy z Jihočeského divadla nejen jako herec, ale i také jako praktický a nápaditý režisér. Stačí připomenout jen tituly her jako Sex noci svatojánské, Poprask na laguně, Limonádový Joe.

Jeho herecké umění jsme mohli ocenit také na televizní obrazovce v seriálu Dobrodružství kriminalistiky, na filmovém plátně v Troškově pohádce Z pekla štěstí nebo ve filmu Andělská tvář. Opomenout se nedají ani jeho rozhlasové aktivity, kde uplatnil svůj dobře vyškolený a velice příjemný hlas. Proslul rovněž jako pohotový a vtipný moderátor, když kromě jiného připravoval s Jiřím Hruškou pod střechou divadla pořady Pozor, svítí červená a také sérii oblíbených